Algemene beschouwingen Kadernota 2026

Ooit vormde het compromis de vanzelfsprekende basis voor vertrouwen, de wil om eruit te komen en noodzakelijke basis voor.... Samenwerking. Waar is het compromis gebleven?

Vandaag de dag is verharding en polarisatie wat we zien gebeuren. Burgers lijken hun 'eigen' partij aanzienlijk betrouwbaarder te vinden als die bij onderhandelingen vasthoudt aan haar standpunten, zelfs als dat de resultaten en vooral de toekomst in gevaar brengt. Dit komt, verrassend genoeg, niet uit een afwijzing van samenwerking, maar uit een verlangen naar politieke duidelijkheid. En overigens horen we het meest vocale deel van deze burgers. Diegenen die de polarisatie niet steunen, en meer voor het... compromis zijn – veel minder.

Maar als je iets maar genoeg hoort, dan wordt het vanzelf waarheid, en dat is dus nu de polarisatie. Grote, extreme ideeën, realistisch of niet, zorgen voor een achterban die gevoed wordt met luchtkastelen; het resultaat is teleurstelling bij burgers en inwoners, als deze bouwwerken niet uitvoerbaar blijken. De polarisatie is intussen wél weer verhard, en de kloven tussen de standpunten van politieke partijen zijn weer groter geworden.

Een compromis is een brug tussen belangen. De mogelijkheid voor iedere politieke partij om haar eigen kleur te behouden en de belangen van haar kiezers te bedienen, en toch constructief een stap naar voren te zetten. Een mogelijkheid om te luisteren naar de ander, en te overwegen: daar zit wat in. Net zo goed als een college haar best doet om met een goed Raadsvoorstel te komen, zou een Raad kunnen reageren, niet alleen met 'NEE', maar een 'nee, tenzij'; niet met een hersenloos 'JA' of 'Ja maar', maar een 'ja en' of een 'ja, mits'.

Het compromis werkt toe naar samenwerking. De wil om er SAMEN uit te komen, waarbij in het luisteren naar elkaar alle betrokken belangen worden afgewogen, en elkaar – in die samenwerking – een beetje toe te geven, zou de besluitvorming kwalitatief verbeteren en moeten sturen,

Het is mijn eerste periode in de Gemeenteraad van Aalsmeer geweest. Ik heb veel 'nee, want' gehoord, en heb mij verbaasd over hoelang het daardoor duurt voordat de stemmen bijeenkomen om iets te besluiten waarop kan worden voortborduurt.

Ondanks dat zijn er toch 70 besluiten genomen in de afgelopen periode, waaronder niet de minste: nieuwbouw van het Zwembad, een nieuwe

Brandweerkazerne, herbenoeming van onze burgemeester, Gebiedsvisie Kudelstaart, nieuwbouw Westeinderhage en Oosteinder Driehoek (over die andere naam moeten we het nog eens hebben…), Masterplan Energie, en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Vooral de nieuwbouw van Westeinderhage heeft mij verbaasd. Ook in Kudelstaart moesten we 'bouwen, bouwen, bouwen'. Er waren geen woningen beschikbaar, er werd niks gebouwd, alle beschikbare huizen zouden naar Amsterdammers en meer van dat volk 'van buiten' gaan, en al onze eigen inwoners werden uit de gemeente gedrukt, inclusief jeugd en ondernemers.

Ik overdrijf, u hebt het door, en dit is precies het soort taal waarvan ik denk dat dit het resultaat niet helpt. Westeinderhage heeft maar liefst 3 onderzoeken moeten afwachten, om uiteindelijk te constateren dat de gewenste rotonde gewoon helemaal niet paste! En dat stond al in het vorige rapport. Het is heel belangrijk dat we heel zorgvuldigheid te werk gaan: wat nodig is nodig, maar niet nog een onderzoek als de resultaten van dat onderzoek op voorhand al bekend zijn, en de bouw wéér met minimaal een jaar wordt vertraagd.

Mensen houden van succes. En ze houden nog meer van dat succes als ze er samen aan hebben bijgedragen. Denk aan de brede samenwerking met partijen uit onze gemeente van het MasterPlanEnergie en het VerkeersCirculatiePlan. Mensen werden zo blij van het meedoen aan die projecten! Mensen worden blij van samen succes maken, ze zijn meer bereid tot luisteren naar elkaar, meer bereid tot samenwerking en de ander iets 'gunnen'. Er ontstaat verbinding, waardoor we elkaar ook op andere manieren kunnen vinden.

Volgens mij willen we allemaal hetzelfde: een fijne plek om te wonen voor al onze inwoners, onze dierbaren en naasten, waarbij de eigenheid van Aalsmeer en Kudelstaart blijft bestaan. Op een zo schoon mogelijke plek, op een zo welvarend mogelijke plek, op een zo gezond mogelijke plek, op een zo stil mogelijke plek. Daar waar de één de nadruk meer hier legt (zorg, leefbaarheid), legt de ander hem ergens anders (woningen, onderwijs), het zijn allemaal puzzelstukjes van dezelfde puzzel, het is maar net waar je naar kijkt. Het grote geheel komt neer op wat ik net beschreef.

D66 wil een sociale gemeente.
Wij geloven in de kracht van mensen en geven steun in de rug aan iedereen die het nodig heeft. We willen een welvarende, groene en rechtvaardige samenleving. Wij brengen voorzieningen terug in de wijken, omdat we geloven dat de toegankelijkheid en sociale samenhang begint op het niveau van een wijk of buurt.

D66 is toekomstgericht

Niet blijven hangen in het verleden, maar werken aan een leefomgeving die beter is voor onze kinderen en kleinkinderen. Of zoals de kinderburgemeester Vera Keessen in het kader van het Masterplan Energie heeft gezegd: **Later wil ik ook nog kunnen leven, zonder elke dag een natuurramp.** Dergelijke uitspraken over zorgen nemen we serieus. Wij zoeken naar innovatieve mogelijkheden om de toekomst beter te maken voor onze kinderen en kleinkinderen.

D66 gaat uit van de menselijke maat
Wij geloven in de creativiteit, verbeeldingskracht en zelfredzaamheid van mensen. Geen betutteling, maar ondersteuning. Als het nodig is. We gaan in gesprek met inwoners over wat er precies nodig is en zorgen voor een politiek die hier ruim baan aan geeft. Dat betekent dat ieders stem ertoe doet. Macht moet altijd integer wordt uitgeoefend en kritisch kunnen worden bevraagd. Wij willen dat de overheid er is als je haar nodig hebt. Een overheid die luistert, en eerlijk is over de keuzes die ze maakt. Wij zijn onderdeel van een overheid die de mens ziet, en de menselijke maat terugbrengt.

Als we alle stukjes van de puzzel combineren, komen we tot de **Kracht van Samen**. Laten we het hartgrondig met elkaar oneens zijn, laten we heel goed daarin naar elkaar luisteren, vanuit de intentie van samenwerken voor het grote geheel. Laten we elkaar met respect daarin benaderen, zonder lelijke beschuldigingen, die ook vaak, door hun beperkte weergave, niet eens waar zijn. Zo kunnen we als Gemeenteraad slagkracht laten zien naar de inwoners en zorgen voor een schone, gezonde, stille, veilige en leefbare gemeente.

Wij bedanken u, collega raadsleden, het college en de ambtelijke ondersteuning voor de collegialiteit en de inspanning die door eenieder geleverd is op de mooie resultaten van de afgelopen periode. Ondanks mijn pleit voor meer samen, hadden wij deze resultaten zonder samenwerking niet kunnen bereiken.

Dank u wel.